

8. Филиппов К.А. Асимметрия культурных концептов. – СПб, 1996.
– 397с.

СЛОВНИКИ

9. БЭСЯ, 1998.- С. 383
10. Логический словарь, Москва, 1994.- С. 91 (ЛС)
11. Ожегов, Шведова 1992 – Ожегов С.И., Шведова Н.Ю. Толковый словарь русского языка. - Москва, 1992. – 928с.

SUMMARY

This article is an attempt to generalize the information about allomorphic and isomorphic features of TRUTH as a concept in Russian, Ukrainian and English. We also consider the correlation between the concept TRUTH and VERITY in the contrasted languages with the aim to reproduce the correlation in the iconic models of semantic field.

Світлана Шепітько

Олена Шейченко

КОНЦЕПТ ЯК ОБ'ЄКТ ЛІНГВІСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

Стаття узагальнює напрацьований теоретичний досвід вивчення концепту як об'єкту лінгвокогнітивного та лінгвокультурологічного досліджень в сучасній лінгвістиці. Автори роблять наголос на типології підходів до класифікації концепту, його структури, змісту та функцій.

Проблему, що визначається в даній статті, можна сформулювати як узагальнення теоретичної інформації щодо підходів до вивчення концепту, його структури, функцій та змісту.

У світлі сучасної функціонально-когнітивної парадигми дослідники переймаються студіями мовної картини світу, яка об'єктивує концептуальну картину світу. Витоки вивчення цього питання означені в роботах В. Гумбольдта, Ю. Д. Апресяна, А. Вежбицької, В. Г. Гака, Д.О. Добровольського, Ю. М. Караулова, Д.С. Ліхачова, Дж. Лакоффа, М. Джонсона, Г. А. Уфімцевої, А. А. Леонтьєва, Н. Хомського та інших. У

трусах вищезазначених «стовпів» лінгвістики ґрунтовно розроблено основи коґнітивного підходу до проблеми співвідношення дійсності, мови та мислення, але на теперішній час відсутнім є цілісне бачення цього співвідношення, що й зумовлює актуальність подальших досліджень та відкритість теорії концепту для наукових дискусій.

За мету нашого дослідження ми маємо надання ґрунтового аналізу різноманітних підходів до вивчення концепту як об'єкту лінгвістичного дослідження. Мета дослідження зумовлює такі завдання цієї статті:

- узагальнити різні підходи до типології концептів;
- визначити структуру, зміст та функції концептів.

На теперішній час під концептуальною картиною світу розуміють антропоцентричне ідеальне втілення в'язаних між собою структур (суб'єкт, об'єкт та результат відбиття дійсності) [13, с. 15-20].

Антропоцентризм картини світу полягає у вибіркового відношенні людини до дійсності, згідно якому кожний етнос пізнає дійсність по-різному, оскільки ціннісний характер процесу пізнання є специфічним. Специфіка діяльності, образу життя та національної культури породжує різницю в національних картинах світу, яка найбільш помітно відбивається в мовній картині світу, в царині лексики та фразеології.

Значення слів не є тотожним у мовах, тому що відбивають образ мислення, життя певного етносу і тому вивчення їхньої специфіки є вивченням специфіки культури цього етносу.

Студії особливостей мовної картини світу є можливим за умови виявлення специфіки її цілісної складової (О. М. Вольф, В. Н. Телія, Н. Д. Арутюнова та ін.), поняттєвої/денотативної складової (Н. І. Толстой, О. М. Верещагін, В. Г. Костомаров та ін.) та культурної складової

(О.О. Потебня, А. Вежицька, Ю. С. Степанов, В. І. Карасик, Д. С. Ліхачов та ін.).

Основними термінами, в яких зараз йде опис категоризації дійсності, є концепти. Важливість цього ключового поняття когнітології є наочною, тому існує декілька підходів до типології концептів. Зазвичай, концепти класифікують за:

- типом знання (ментальна картина, схема, фрейм, сценарій, конструкт, інсайт, гештальт);
- мовною репрезентацією (рамкові, коловороту спілкування і дії);
- ступенем інтегрованості семантичних структур (супер-, макро-, мікро концепти, базові концепти);
- мовною об'єктивованістю (вірбалізовані та невербалізовані);
- соціальною приналежністю (універсальні, національні, групові, індивідуальні);
- ступенем абстрактності (ментефакти) та конкретності (натурфакти, артефакти) [15; 17];
- транслятивністю (дискурсивна характеристика концептів: активні, пасивні, модифіковані, не модифіковані, такі, що можна/неможна перевести в інші форми) [11, с. 25].

Всі вищенаведені типології так чи інакше укладаються в більш ширшу типологію [5, с. 84], що зведена до існування концептів двох типів – лінгвокультурних, які фіксують своєрідність певної культури та лінгвокогнітивних, які структурують та інтерпретують оточуючу дійсність.

Для цілей нашого дослідження релевантною є типологія концептів за типом знання, відбиття дійсності. Згідно цього критерію існують:

- концепти-уявлення (узагальнений чуттєво-наочний образ предмету/явища) [15, с. 117];

- концепти-схеми (ментальний образ предмета/явища, який має просторово-контурний характер) [2, с. 36-38];
- концепти-поняття (відбиття найбільш суттєвих ознак предмета/явища в результаті їхнього раціонального осмислення) [18];
- концепт-фрейм (багатокомпонентне та багатомірне статичне уявлення сукупності стандартних знань про предмет/явище) [15, с. 119];
- концепт-сценарій (скрипт) – динамічні фрейми; [15, с. 119];
- концепт-гештальт – цілісний образ динамічних, статичних аспектів об'єкту/явища, що відбиває чуттєві та раціональні елементи [15, с. 119].

В теорії концепту треба диференціювати функції, зміст та структуру концепту.

Функції концептів відбиваються в існуючих підходах таким чином:

- з точки зору психологічного підходу концепт є ментальним субститутором множинності предметів одного й того же роду [10, с. 126];
- з точки зору культурологічного підходу концепт є ментальним субститутором ціннісних елементів колективної свідомості представників певної культури) [18];
- з точки зору логіко-поняттєвого підходу концепт є ментальним експланатором устрою дійсності, який є культурно обумовленим та національно специфічним [3];
- з точки зору інтегрального підходу, концепт є первинним культурним ментальним транслятором сфер буття людини [8, с. 86].

Останній підхід є плідним для перспектив нашого дослідження, оскільки він поєднує соціологічні, логічні, культурологічні та лінгвістичні аспекти феномену концепту. В світлі цього підходу він є ментальним потенційним змістом об'єкту дійсності. Сукупність концептів об'єктивує концептуальну картину світу – інваріантний образ світу представників тієї чи іншої культури [13, с. 48]. Аналіз інваріант-констант культури) [18] дозволяє розкрити особливості менталітету певного етносу.

Концепти не існують ізольовано, їх сукупність складає семантичний простір певної мови, що відбиває національну специфіку структури знань [4]; таку сукупність об'єктивованих концептів традиційно іменують концептосферою мови [10, с. 136].

Повертаючись до питання структурації концепту, необхідно визначити її засади:

- належність інформації до побутового або історичного, етимологічного рівнів) [15];
- належність інформації до центру периферії. Цей підхід є більш розробленим. Структурація концепту у С. Г. Воркачева (поняттева, образна, значимісна складові) [7, с. 7], В. І. Карасика (образно-перцептивна, поняттева, ціннісна складові) [8, с.118], Г. Г. Слишкіна (основна та додаткові зони) [16, с. 6-66], М. В. Нікітіна (образ, поняття, когнітивний та прагматичний імплікаціонали) [12, с. 59-60] фактично зведена до признання факту наявності в структурі концепту ядра-образу та додаткових ознак, інформаційного змісту та інтерпретаційного поля [15, с. 106].

Образ структурується на перцептивній та когнітивній складовій [14, с. 14-15]. Інформаційний зміст складають мінімум когнітивних ознак, що детермінують основні, найбільш важливі риси, концептуалізованого

предмету/явища. Інтерпретаційне поле складають такі когнітивні ознаки, які лежать в основі додаткового знання про предмет, дають йому оцінку [15, с. 109-111].

В інтерпретаційному полі виокремлюється декілька зон: оцінна, енциклопедична, утилітарна, регулятивна, соціально-культурна, пареміологічна [15, с. 111-113].

Відносини між структурними компонентами концепту та його полева організація не є тотожними. Всі компоненти належать до різних полевих зон концепту, тобто інформаційний зміст може належати або до ядра, або до периферії, а ознаки інтерпретаційного поля – до ядра.

Змістовно, всі концепти поділяють на параметричні – класифікатори реальних характеристик об'єктів, та не параметричні – такі, що мають предметний зміст [9, с. 23-32].

У свою чергу непараметричні концепти вміщують концепти-регулятиви та не регулятивні концепти. Їх відмінність полягає в наявності у перших та відсутності у других аксіологічного компоненту [1, с. 27]. Концепти-регулятиви мають універсальний характер (щастя, ненависть, любов) та іменуються телеономними. Такі концепти, згідно думки Воркачева [6, с. 4], є універсаліями культури, та виражають зміст буття людини. Часні регулятиви відбивають варіантні для людини культурні риси, такі як: гордість, милосердя, пунктуальність та ін. Регулятивні концепти виявляють лінгво-культурну специфіку, оскільки вони відбивають особливості менталітету певного етносу.

Регулятивні та не регулятивні концепти розподіляються на типи в залежності від того, яке коло індивідів визначає їх як пріоритети поведінки: універсальні, етно-, соціоспецифічні та індивідуальні [3, с. 28].

Незважаючи на складну ієрархію відносин, зміст концепту складають когнітивні ознаки, що відбувають риси предмета/явища; ці ознаки є впорядкованими за полемим принципом на основі їх «яскравості» у свідомості носія певного етносу.

Виходячи з результатів нашого дослідження ми пропонуємо таку дефініцію концепту. Концепт – це різний за типом складності ментальний образ предмета/явища, що фіксує, структурує та інтерпретує оточуючу дійсність. Концепт виконує функцію ментального субститутора предметів, ціннісних елементів певної культури та експланатора устрою дійсності, культурно зумовленого та національно специфічного. В структурі концепту виокремлюють ядро (образ) та додаткові ознаки, інформаційний зміст та інтерпретаційне поле. Змістовно концепти поділяють на класифікатори та денотатори.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бабаева Е.В. Лингвокультурологические характеристики русской и немецкой аксиологических картин мира: Автореф. дис. ... д-ра филол. наук, 2004. - 40 с.
2. Болдырев Н.Н. Когнитивная семантика. – Тамбов, 2001. – С. 36-38
3. Вежбицкая А. Язык. Культура. Познание. – Москва, 1996.- 416с.
4. Волохина Г.А.; Попова З.Д. Синтаксические концепты русского простого предложения. – Воронеж, 1999.
5. Воркачев С.Г. Концепт счастья в русском языковом сознании: опыт лингвокультурологического анализа. Краснодар, 2002.- 142 с.
6. Воркачев С.Г. Сопоставительная этносемантика телеономных концептов «любовь» и «счастье» (русско-английские параллели). Волгоград, 2003.- 164 с.

7. Воркачев С.Г. Счастье как лингвокультурный концепт. – Москва, 2004. – 236с.
8. Карасик В.И. Языковой круг: личность, концепты, дискурс. – Москва, 2004. – 424с.
9. Карасик В.И., Прохвачева О.Г., Зубкова Я.В., Грабарова Э.В. Иная ментальность. Волгоград, 2004. – 356 С.
10. Лихачев Д.С. Концептосфера русского языка.// Изв. РАН.- СЛЯ. – 1993. - №1. – 302с.
11. Ляпин С.Х. Концептология: к становлению подхода// Концепты. Научные труды Центра концепта. вып 1. – Архангельск, 1977. – 35с.
12. Никитин М.В. Развернутые тезисы о концептах / вопросы когнитивной лингвистики. – 2004, №1. – С. 53-64.
13. Палашевская И.В. Концепт «закон» в английской и русской лингвокультурах: дис... канд. филол. н. – Волгоград, 2001. – 196 с.
14. Пименова М.В. Типология структурных элементов концепта внутреннего мира (на примере эмоциональных концептов) / вопросы когнитивной лингвистики. – 2004а. №1. – С. 90.
15. Попова З.Д., Стернин И.А. Когнитивная лингвистика. – Тверь, 2007. – 314с.
16. Слышкин Г.Г. Лингвокультурные концепты и метаконцепты. – Волгоград, 2004б
17. Смирнова Ю.П. Средства активации суперконцепта «двигаться» в английских текстах и их переводах. дис... канд. филол. н. – Уфа, 2001. – 133 с.
18. Степанов Ю.С. Константы. Словарь русской культуры. – Москва, 1997.
19. Степанов Ю.С. Основы общего языкознания. - Москва, 1975.

SUMMARY

The authors give a detailed analysis of the theories and experiences in the study of the concept as the object of linguistic investigation. The emphasis is laid on the typology of approaches to the concept classification, its structure and contents.

Руслана Алипа

ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ ПРОБЛЕМЫ ПРОЦЕССА ПЕРЕВОДА

Перекладознавство у своєму сучасному стані включає в себе всі напрями досліджень, які вивчають переклад як процес та як результат. У цій статті характеризуються етапи процесу перекладу, аналізуються засоби виленовування одиниць перекладацької еквівалентності. Ілюстрований матеріал орієнтований на новогрецьку мову.

Перевод - это преобразование сообщения на исходном языке (ИЯ) в сообщение на языке перевода (ПЯ). Точный перевод, по определению, невозможен уже в силу того, что разные языки отличаются как по грамматическому строю, так и по простому количеству слов, не говоря уже о различии культур, что тоже может иметь влияние на способ и результаты перевода. При этом, если сопоставительные грамматики и двуязычные словари существуют и даже в достаточно подробных вариантах, в том числе и для соотношения русского и греческого языков, то практически не существует никаких сопоставительных справочников по культурам разных народов. Предполагается, что переводчик в равной (или почти равной) степени владеет как исходной, так и переводящей культурами. Между тем, это далеко не так, и в большинстве случаев переводчик весьма приблизительно оценивает, а следовательно, и переводит те или иные элементы или целые категории исходного текста в сопоставительно-культурном плане.

Тем не менее тексты, основанные преимущественно на общекультурных ценностях или, по крайней мере, на сопоставимых

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

ВІСНИК
МАРІУПОЛЬСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ГУМАНІТАРНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

ВИПУСК 2

СЕРІЯ: ФІЛОЛОГІЯ

МАРІУПОЛЬ – 2009

УДК 80 (05)
ББК 8 я 5

Наукове видання. Вісник Маріупольського державного гуманітарного університету.
Серія: Філологія. / За заг. ред. проф. Ф.Ф. Кейди. – Випуск 2. – Маріуполь:
Видавництво МДГУ, 2009. - 456 с.

Редакційна колегія:

А. Анастасіаді-Сімеоніді	доктор філологічних наук, професор (Грецька Республіка)
Н. Андонопулу	доктор філологічних наук, професор (Грецька Республіка)
Г. Бабініотіс	доктор філологічних наук, професор (Грецька Республіка)
В. А. Бушаков	доктор філологічних наук (Україна)
А. Б. Гуляк	доктор філологічних наук, професор (Україна)
Ф. Ф. Кейда	доктор філологічних наук, професор (Україна)
Ю. І. Ковалів	доктор філологічних наук, професор (Україна)
Д. Макріс	доктор філологічних наук, професор (Італійська Республіка)
Г. Г. Почепцов	доктор філологічних наук, професор (Україна)
В.Г.Таранець	доктор філологічних наук, професор (Україна)
Д. Теофанопулу-Конду	доктор філологічних наук, професор (Грецька Республіка)
А. Хаджипанайотіді	доктор філологічних наук, професор (Грецька Республіка)
Х. Христу	кандидат філологічних наук (Грецька Республіка)
А. Цакмакіс	доктор філологічних наук, професор (Республіка Кіпр)
Б. І. Черняков	доктор філологічних наук, професор (Україна)

Відповідальний редактор

Кейда Ф. Ф. доктор філологічних наук, професор

Редактори випуску

Хорошков М.М.	кандидат філологічних наук, доцент
Федюшина І.В.	кандидат філологічних наук, доцент

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації.
Серія КВ №14227-3198Р від 07.07.2008р.

Наукове видання рекомендовано до друку Вченою радою Маріупольського державного гуманітарного університету протокол № 1 від 10.09.2008р.

Відповідно до Закону про авторські права, при використанні наукових ідей та матеріалів цього випуску посилання на авторів і видання є обов'язковими.

© Маріупольський державний гуманітарний університет

ЗМІСТ

ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО

Безчотнікова С.В. МОДИФІКАЦІЯ ОБРАЗУ «ЦАРСТВА НЕБЕСНОГО» В ЛЕГЕНДАХ ХРЕСТОНОСЦІВ XII – XIV СТ.	5
Бернадська Н.І. РОМАН У ДІАЛОГАХ В.МОВИ (ЛИМАНСЬКОГО) «СТАРЕ ГНІЗДО Й МОЛОДІ ПТАХИ»: ПОШУКИ НОВОЇ ФОРМИ.	12
Бондарева О. С. ДОКУМЕНТАЛЬНИЙ КАРКАС АВТОРСЬКОГО МІФОТВОРЕННЯ БІОГРАФІЧНОГО СЮЖЕТУ У ДРАМІ І ДРАЧА «ГОРА».	20
Гуляк А.Б., Кейда Ф.Ф. ІСТОРИЧНА ПРОЗА ЮРІЯ МУШКЕТИКА: ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ РЕЦЕПЦІЇ.	35
Ковалів Ю.І. НОВЕЛІСТИЧНІ АПРОБАЦІЇ ГРИГОРА ТЮТЮННИКА.	60
Кочетова С.О. О. МАНДЕЛЬШТАМ В ЗАПАДНОМ ЛІТЕРАТУРОВЕДЕННІ. ІСТОКИ ТЕМИ.	92
Кузьменко В. ОБЛИЧЧЯМ ДО СОНЦЯ: ТРАДИЦІЇ МОДЕРНУ І МОДЕРН ТРАДИЦІЙ ЯК ДЖЕРЕЛА ПОЕТИКИ АНАТОЛІЯ МОЙСІЄНКА.	101
Рудяков П. МОВЧАННЯ ГЕРОЯ У СЕРБСЬКІЙ ПРОЗІ (І.АНДРИЧ).	107
Ткаченко А.О. СЛОВО ЯК ОНТИЧНЕ Й ЕМОЦІЙНО-МИСЛИТЕЛЬНЕ ЯДРО.	124
Євмененко О.В. ХУДОЖНЯ ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ПОСТАТІ ІВАНА БОГУНА В УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ ПОЧАТКУ ХХ СТ.	143
Кудряшова О.В. ФОНІЧНІ ПРИЙОМИ У ТВОРЧОСТІ ГРИЦЬКА ЧУПРИНКИ.	151
Лизлова С.В. ГЕОПОЕТИКА «ФІКТИВНОЇ БІОГРАФІЇ».	158
Морєва Г.Г., Назаренко Н.І. БАЙРОНІЧНІ МОТИВИ У ТВОРЧОСТІ ЕМІЛІ БРОНТЕ.	168
Нікольченко М.В. РЕАЛІЗАЦІЯ УСНОПОЕТИЧНОЇ ТРАДИЦІЇ В ЕСКІЗИ В'ЯЧЕСЛАВА ПОТАПЕНКА «НАД КРУЧЕЮ».	177
Нікольченко Т.М. БІБЛІЙНА МІФОЛОГІЯ У КОНТЕКСТІ МІФОЛОГІЇ СВІТОВОЇ.	186
Федюшина І.В. ВОДНА СТИХІЯ ЯК ОДНА З СКЛАДОВИХ ПОЕТИЧНОЇ МІФОСИСТЕМИ ВІСІМДЕСЯТНИКІВ.	194
Хорошков М.М. УКРАЇНСЬКА ІСТОРИЧНА РОМАНІСТИКА КІНЦЯ ХХ СТ.: СПРОБА ПОСТКОЛОНІАЛЬНОГО ПРОЧИТАННЯ.	203
Зарицька Л.В. СІМЕЙНО-ПОБУТОВЕ ЛИСТУВАННЯ ІВАНА ФРАНКА (НА МАТЕРІАЛІ ЛИСТІВ ДО УЛЯНИ КРАВЧЕНКО): РОЗДУМИ ПРО ЖАНР.	212
Пасєкова Н. НАВСТРЕЧУ ДОСТОЄВСЬКОМУ (НА МАТЕРІАЛІ ЛЕКЦІЙ В.В. НАБІКОВА О Ф.М. ДОСТОЄВСЬКОМУ).	221
Рибалка І.С. АЛЛОТЕКСТ ИЛИ ОТКРЫТОЕ ПРОИЗВЕДЕНИЕ?	235
Романенко Л.В. МОДЕЛЬ НАЦІОНАЛЬНОГО ХАРАКТЕРУ У ТВОРЧОСТІ В.ГЖИЦЬКОГО (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ «КАРМАЛЮК»).	245
Сучкова О.С. УКРАЇНСЬКА ДРАМАТУРГІЯ 40 – 50-Х РОКІВ ХХ СТ.: ПРОБЛЕМА СТАНОВЛЕННЯ.	255
Челбарах В.В. ПОЕЗІЯ СИЛЬВЕСТРА ЯРИЧЕВСЬКОГО В КОНТЕКСТІ ЛІТЕРАТУРНИХ ТЕНДЕНЦІЙ ПОРУБІЖЖЯ XIX-XX ВІКІВ.	262

ЛІНГВІСТИКА

Пономарьова І.С., Казніна М.М. СВОЄРІДНІСТЬ ВІДТВОРЕННЯ МОВНОЇ КАРТИНИ СВІТУ НОСІЇВ НОВОГРЕЦЬКОЇ МОВИ В РОМАНІ Н.КАЗАНДЗАКІСА «КАПІТАН МІХАЛІС (СВОБОДА АБО СМЕРТЬ!)».	275
--	-----

Балабан О.О. ОСОБЛИВОСТІ ХУДОЖНІХ МЕТАФОРИЧНИХ ЛАКУН: ЗІСТАВНО-ТИПОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ, ФРАНЦУЗЬКОЇ, РОСІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ).....	285
Васильєва Е.В. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО НАПИСАННЯ ІНШОМОВНИХ НАВЧАЛЬНИХ ТЕКСТІВ.....	294
Павленко О.Г. АФОРИЗМИ В ХУДОЖНІЙ ПРОЗІ ІГОРЯ КАЧУРОВСЬКОГО: ПРОБЛЕМИ ПЕРЕКЛАДУ.....	304
Семашко Т.Ф. ЗНАКОВА ПРИРОДА ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ.....	314
Ситникова О.В. СЛОВООБРАЗОВАТЕЛЬНОЕ ГНЕЗДО З ВЕРШИНОЙ «ЕСТЬ» НА СОВРЕМЕННОМ ЭТАПЕ РАЗВИТИЯ ЯЗЫКА.....	322
Шепітько С.В., Волошина О. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ВЕРБАЛЬНОГО ВТІЛЕННЯ КОНЦЕПТУ «ПРАВДА» НА МАТЕРІАЛІ РОСІЙСЬКОЇ, УКРАЇНСЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ.....	337
Шепітько С.В., Шейченко О. КОНЦЕПТ ЯК ОБ'ЄКТ ЛІНГВІСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....	349
Аліпа Р.А. ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ ПРОБЛЕМЫ ПРОЦЕССА ПЕРЕВОДА.....	357
Гончарова З.В. ВЕРБАЛЬНЫЕ И НЕВЕРБАЛЬНЫЕ СРЕДСТВА КОММУНИКАЦИИ В РЕКЛАМНЫХ ТЕКСТАХ.....	368
Жарікова Ю.В. КАРТИНА СВІТУ ТА ЇЇ ВІДОБРАЖЕННЯ У ФРАЗЕОЛОГІЧНОМУ СКЛАДІ МОВИ (НА МАТЕРІАЛІ РУМЕЙСЬКОЇ МОВИ).....	376
Нетребя М.М. ЯЗЫКОВАЯ АГРЕССИЯ В ПУБЛИЦИСТИЧЕСКИХ ТЕКСТАХ.....	384
Хохрякова Л.Ф. ЮРИДИЧНА ТЕРМІНОЛОГІЯ ТА ПРОБЛЕМИ ЇЇ ВИВЧЕННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ (ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ) У ВНЗ.....	393
Швець В.М. АНТРОПОНИМЫ В АРГО ПРЕСТУПНОГО МИРА ГРЕЦИИ.....	403
Соколова І.В. ФОРМУВАННЯ ФІЛОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ФАХІВЦІВ У КОНТЕКСТІ МОВНОЇ ОСВІТИ.....	416
ФОЛЬКЛОРИСТИКА	
Івановська О. НАРОДНИЙ ПОХОВАЛЬНИЙ ТЕКСТ: ІНІЦІАЛЬНА СПЕЦИФІКА, ТРАНЗИТНІ СМИСЛИ.....	432